

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobce: **ZO ČSOP Teplice - FERGUNNA, pobočný spolek**, IČO: 66091691,
sídlem Dr. Vrbenského 2874/1, 415 01 Teplice,
zastoupen JUDr. Petrem Svobodou, Ph.D., advokátem,
sídlem Aranžerská 166/11, 190 14 Praha 9,

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**,
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10,

za účasti osob
zúčastněných na
řízení:

1. **Město Krupka**, IČO: 00266418,
sídlem Mariánské náměstí 32, 417 42 Krupka,
2. **Stop tunelům, z. s.**, IČO: 22879552,
sídlem Na Valech 3, 400 01 Ústí nad Labem,
3. **DreamStartUP s.r.o.**, IČO: 09584706,
sídlem Bezručova 688/16, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupena JUDr. Emilem Flegelem, advokátem,
sídlem K chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2023, č. j. MZP/2023/530/539,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 27. 4. 2023, č. j. MZP/2023/530/539, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16 600 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva životního prostředí ze dne 27. 4. 2023, č. j. MZP/2023/530/539, jímž byla zamítnuta odvolání žalobce a osoby zúčastněné na řízení Stop tunelům, z. s., a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, (dále jen „krajský úřad“) ze dne 21. 12. 2022, č. j. KUUK/171759/2022. Prvostupňovým rozhodnutím krajský úřad udělil na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení DreamStartUP s.r.o., (dále jen „žadatel“) v souvislosti s realizací záměru *Krupka – Nové Modlany, inženýrské sítě a komunikace lokalita Prokopka* (dále jen „předmětný záměr“) žadateli výjimku podle § 56 odst. 1 a 2 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění do 31. 12. 2023, (dále jen „ZOPK“) ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů chráněných dle § 50 ZOPK pro druhy: zmije obecná, luňák červený, slepýš křehký, ještěrka živorodá, netopýr rezavý, čmelák zemní, čmelák skalní a zlatohlávek tmavý. Výjimka byla povolena ze zákazu škodlivě zasahovat do jejich přirozeného vývoje, konkrétně ze zákazu rušit a dále ničit či poškozovat jimi užívaná sídla, pro druhy slepýš křehký, ještěrka živorodá a zmije obecná pak také ze zákazů druhy přemísťovat, zraňovat nebo usmrcovat.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí ve spojitosti s rozhodnutím krajského úřadu je v rozporu s § 56 odst. 1 ZOPK a § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a současně nepřezkoumatelné ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), popř. až nicotné ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu pro neurčitost výroku prvostupňového rozhodnutí, neboť krajský úřad ve výrokové části (ani v odůvodnění) svého rozhodnutí nevymezil jasně a určitě záměr, který je předmětem rozhodnutí, tj. „škodlivý (zamýšlený) zásah“, respektive „povolovanou činnost“ ve smyslu § 56 odst. 1 ZOPK. Žalovaný pak napadeným rozhodnutím tento nedostatek jen potvrdil. Z prvostupňového rozhodnutí nelze dle žalobce vůbec zjistit bližší údaje ohledně předmětného záměru, a to o jaké má jít komunikace a inženýrské sítě, jaké mají mít základní parametry a kde mají být umístěny. Z prvostupňového rozhodnutí nelze dle žalobce zjistit ani to, jaká má být celková plocha záměru. Na základě toho si nelze udělat prakticky žádnou (natož prezkoumatelnou) představu o tom, k jaké činnosti se vlastně výjimka povoluje.
3. Dle žalobce žalovaný v napadeném rozhodnutí k obsahově stejné odvolací námitce uvedl, že předmětný záměr je specifikován dostatečně, a to v žádosti o povolení výjimky a k tomu doložené dokumentaci, kterou byl *Biologický průzkum území*, zpracovaný Ing. et Ing. Pavlem C. Jarošem, Ph.D., (dále obvykle jen „zpracovatel“) v říjnu 2021 (dále jen „Biologický průzkum území“). Dle žalobce však předmětný záměr není specifikován dostatečně ani Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v podkladech, které jsou obsaženy ve spisové dokumentaci, když v *Biologickém průzkumu území* je popsán předmětný záměr na straně 4 naprosto neurčitě. Ze žádosti o udělení výjimky lze zjistit jen některé technické parametry vodovodů, kanalizací a komunikací. V žádosti se objevuje zmínka o jakémsi architektonickém návrhu, který však dle žalobce nebyl přiložen k žádosti a není součástí správního spisu. Ze žádosti ani z *Biologického průzkumu území* (ani z jiného podkladu pro rozhodnutí) nelze dle žalobce zjistit, kde mají být vodovody, kanalizace, komunikace, křižovatky a parkovací stání umístěny a jaké má být jejich rozložení v ploše (tzn. kudy mají vlastně vést). Ani z podkladů tak nelze zjistit místa a plochy zásahu do prostředí zvláště chráněných druhů živočichů, a tudíž ani celkovou plochu zásahu. Žalobce uzavřel, že pokud krajský úřad a žalovaný povolili výjimku, aniž věděli, kde a na jakých plochách dojde k likvidaci biotopů pro výkopy vodovodů a kanalizací a výstavbu komunikací, nemohli posoudit, jak záměr zasáhne do prostředí s výskytem zvláště chráněných živočichů.

4. Žalobce vyjádřil nesouhlas s úvahou žalovaného v napadeném rozhodnutí, kde žalovaný konstatoval, že i kdyby v prvostupňovém rozhodnutí absentovala určitá informace, nebyl by to důvod ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, protože případnou absenci informace lze v daném případě odstranit pomocí výkladu prvostupňového rozhodnutí a podkladů ve spisové dokumentaci. Dle žalobce orgán ochrany přírody musí vymezit „škodlivý (zamýšlený) zásah“, respektive „povolovanou činnost“, ve výroku rozhodnutí o povolení výjimky. Jde totiž o rozhodnutí, kterým se ve prospěch konkrétního záměru prolamuje obecný zákonný zákaz. Jen výrok rozhodnutí je podle § 73 odst. 1 správního řádu závazný, a proto jen výrok je způsobilý právně závazně prolomit zákonný zákaz. Předmět a rozsah prolomení zákonného zákazu nemohou adresáti (účastníci řízení) ani správní orgány (zejména stavební úřad) zjišťovat výkladem z odůvodnění rozhodnutí. Z hlediska zákonnosti je dle žalobce nepřijatelné mj. to, aby pozemky, na kterých má být záměr umístěn, byly vyjmenovány jen v odůvodnění rozhodnutí o povolení výjimky (na str. 2 rozhodnutí krajského úřadu), a nikoli ve výroku.
5. Žalobce dále namítal, že krajský úřad svým rozhodnutím povolil výjimku na základě žádosti, kterou žadatel nedoložil „hodnocením vlivu zásahu“ zpracovaným autorizovanou osobou v souladu s náležitostmi stanovenými v § 67 odst. 1 a 3 ZOPK a § 7 vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 395/1992 Sb.“). Žalovaný v napadeném rozhodnutí (na str. 4) k odvolací námitce žalobce poukazující na tento nedostatek jen obecně uvedl, že „*k žádosti přiložený biologický průzkum území zpracovaný Ing. et Ing. Pavlem C. Jarošem poskytuje dostatečný podklad pro vyhodnocení vlivu na zvláště chráněné druhy pro účely předmětného řízení*“. Záměr, který byl předmětem řízení, dle žalobce nepochybně má všechny znaky „závažného zásahu“ ve smyslu § 67 odst. 1 ZOPK. Podmínka zpracování hodnocení vlivu zásahu podle § 67 ZOPK před povolením výjimky pro předmětný záměr vyplývá dle žalobce i z platného územního plánu města Krupka – územní plán z roku 2014 ve znění změny 1a z dubna 2022 (dále jen „Územní plán města Krupka“). Dle žalobce provedený *Biologický průzkum území* nevyhovuje zákonným náležitostem hodnocení vlivu zásahu podle § 67 ZOPK. Jeho zásadním obsahovým nedostatkem je dle žalobce již to, že postrádá bližší vymezení zásahu. Podle svého obsahu je prakticky jen biologickým průzkumem a samotné „hodnocení vlivů“ na stranách 14 až 16 je povrchní a neurčitě. Argument žalovaného o tom, že přiložený biologický průzkum území „*poskytuje dostatečný podklad pro vyhodnocení vlivu na závažné zvláště chráněné druhy pro účely předmětného řízení*“, je dle žalobce z právního hlediska mimoběžný. Podstatou odvolací i žalobní námitky dle žalobce je to, že [a] orgány ochrany přírody nemohly v projednávaném Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

případě rozhodnout o žádosti o povolení výjimky bez hodnocení vlivu zásahu zpracovaného podle § 67 ZOPK a že [b] přiložený *Biologický průzkum území* takovým hodnocením vlivu zásahu není. Žalovaný tak dle žalobce na podstatu uplatněné odvolací námítky neodpověděl, neboť nevysvětlil, proč podle jeho názoru nemělo být hodnocení vlivu zásahu součástí žádosti o vydání povolení výjimky.

6. Žalobce dále namítal, že krajský úřad a žalovaný povolili výjimku, aniž žadatel předložil ve správním řízení relevantní podklad, z něhož by bylo možné přezkoumatelně dovodit, že předmětný záměr je ve veřejném zájmu. V návaznosti na to krajský úřad ani žalovaný v odůvodnění svých rozhodnutí neuvedli dle žalobce konkrétní skutečnosti ani úvahy, na jejichž základě by bylo možné dospět k podloženému závěru o existenci „jiného veřejného zájmu“, resp. „jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu“ na předmětném záměru. Obě rozhodnutí jsou tak dle žalobce v tomto ohledu nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, a v důsledku toho v rozporu s § 56 odst. 1 a odst. 2 písm. c) ZOPK. Žalobce zdůraznil, že důkazní břemeno ohledně prokázání veřejného zájmu leží na žadateli. Z podkladů předložených žadatelem se podmínkou existence naléhavých důvodů veřejného zájmu zabývá dle žalobce jen žádost, a to na str. 3 v několika stručných tvrzeních zcela obecného a neurčitěho obsahu. Úvahy (či spíše fráze) žadatele, krajského úřadu i žalovaného o „*zajištění bydlení, rozvoji území, demografickém růstu a hospodářském růstu*“ jsou dle žalobce zcela obecné a mají povahu apodiktických tvrzení, která ovšem v obecné rovině nejsou samozřejmá a v konkrétní rovině projednávaného případu nevyplynou z žádných konkrétních skutečností obsažených ve správním spise. Předmětný záměr na vybudování komunikací a inženýrských sítí, potažmo na vybudování privátního obytného komplexu, jehož jádrem je 35 solitérních rodinných domů, 13 řadových domů a jen jeden bytový dům, je dle žalobce primárně v soukromém zájmu investora (žadatele) a sekundárně v soukromém zájmu zákazníků, tj. budoucích kupujících.
7. Žalobce konstatoval, že orgán ochrany přírody je povinen při vážení celkového veřejného zájmu na určitém záměru přihlížet nejen k těm okolnostem záměru, které zvyšují veřejný zájem, ale i k těm okolnostem záměru, které veřejný zájem snižují. Individuální výstavbu převážně rodinných domů „na zelené louce“ (resp. zemědělské půdě) formou *suburbie* (tzv. sídelní kaše) v jinak silně urbanizovaném a průmyslovém prostředí Krupky, potažmo teplické aglomerace dle žalobce rozhodně nelze v době masivního zabírání a zastavování volné zemědělské půdy bez dalšího (tj. bez prokázání a posouzení dalších konkrétních okolností) považovat za veřejný zájem, tj. za zájem celé společnosti nebo její podstatné části. Ohledně nežádoucích aspektů *suburbie* v krajině odkázal žalobce na publikaci autorů CÍLEK, V., LOŽEK, V. a kol.: *Obraz krajiny. Pohled ze středních Čech*. Praha. Dokořán, 2011, strany 54 a 238, přičemž z kapitoly *Suburbanizace jako největší problém současné krajiny* žalobce citoval, že „*je zapotřebí omezovat další zástavbu mimo hranice dnešních sídel a podporovat a zlepšovat výstavbu v intravilánech obcí a měst. (...) Rozvoj suburbánních zón není koordinovaný a je charakterizován prosazováním zájmů individuálních investorů, developerských skupin, popř. investičních záměrů nadnárodních korporací, velmi nízkou hustotou zástavby a prostorovou separací jednotlivých lidských aktivit (bydlení, pracovní příležitosti, nakupování). Vyznačuje se neúnosnými nároky na zábor půdy i náklady na budování dopravní a technické infrastruktury.*“
8. Žalobce upozornil, že v předmětném záměru má dominovat výstavba rodinných domů oproti řadovým domům a jedinému bytovému domu. Výstavba rodinných domů, která má z obytné výstavby obecně nejméně hospodárný poměr mezi počtem obyvatel a zabranou plochou, je dle žalobce typickým projevem výrazně individuálního zájmu. Všechny tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

okolnosti, tj. velkorysé (až nešetrně) zabírání volné přírodní krajiny, resp. zemědělské půdy pro individuální soukromou výstavbu převážně v podobě rodinných domů, naopak dle žalobce snižují veřejný zájem předmětného záměru (volná krajina, resp. zemědělská půda jsou významnými složkami životního prostředí, jejichž ochrana je rovněž veřejným zájem, a to zvláště v silně zastavěném území teplické aglomerace, kde každý kus zeleně je cenný). Dle žalobce krajský úřad i žalovaný v odůvodnění svých rozhodnutí tyto negativní aspekty záměru z hlediska celkového veřejného zájmu zcela opomenuli, ačkoli je žalobce namítal ve svém vyjádření ze dne 5. 10. 2022 i v doplnění odvolání ze dne 22. 1. 2023.

9. Dle žalobce z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 12. 5. 2020, č. j. 8 As 63/2018-112) vyplývá, že veřejný zájem musí být výslovně formulován ve vztahu ke konkrétní posuzované záležitosti a musí být přesvědčivě odlišen od zájmu soukromého či kolektivního, k čemuž v dané věci nedošlo.
10. Argument krajského úřadu na str. 4 jeho rozhodnutí o tom, že „*územní plán vyjadřuje a konkretizuje veřejný zájem na rozvoji daného území*“, je dle žalobce v rozporu se zákonem. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 12. 5. 2020, č. j. 8 As 63/2018-112) z územního plánu samotného nelze dle žalobce dovozovat veřejný zájem na povolení výjimky.
11. Argument žalovaného na str. 5 napadeného rozhodnutí o tom, že „*záměr je v souladu s územně plánovací dokumentací, ke které se vyjadřovaly orgány ochrany přírody a neshledaly žádné podstatné překážky realizaci záměru*“, je dle žalobce nepravdivý, jelikož Územní plán města Krupka vyžaduje pro realizaci záměru zpracování biologického hodnocení (hodnocení vlivu zásahu) dle § 67 zákona ZOPK, které dle žalobce nebylo provedeno, když *Biologický průzkum území* není biologickým hodnocením dle uvedeného ustanovení, jak vysvětlil žalobce v předchozí části žaloby.
12. Žalobce dále namítal, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádal s několika odvolacími námitkami, které žalobce uplatnil v doplnění odvolání ze dne 22. 1. 2023 v bodech 28 až 31 a které se týkaly otázky vážení veřejného zájmu na ochraně přírody, resp. převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody.
13. Žalovaný se dle žalobce v odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec nevypořádal ani s odvolací námitkou uplatněnou žalobcem v bodu 13 doplnění odvolání ze dne 22. 1. 2023 k obsahu *Biologického průzkumu území* Ing. et Ing. Pavla C. Jaroše, Ph.D., kdy žalobce v odvolací námitce uvedl: „*Metodika průzkumů, popsaná na str. 7-8, je primitivní a do značné míry neověřitelná. Ohledně bezobratlých a plazů je nedostatkem průzkumů to, že nebyly použity zemní úkryty, popřípadě odchytové pasti. Počty evidovaných zvláště chráněných druhů živočichů tak nelze považovat za spolehlivě zjištěné.*“
14. Žalovaný se dle žalobce v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal jen zcela obecně s odvolací námitkou uplatněnou žalobcem v bodu 13 doplnění odvolání ze dne 22. 1. 2023, ve které žalobce kritizoval provedený *Biologický průzkum území* s tím, že úvahy v něm jsou povrchní a neurčité. Úvahy žalovaného na str. 4 napadeného rozhodnutí o tom, že příložený *Biologický průzkum území* „*poskytuje dostatečný podklad pro vyhodnocení vlivu na závažné zvláště chráněné druhy pro účely předmětného řízení*“ a že „*záměr byl také v žádosti žadatele a v biologickém průzkumu specifikován dostatečně*“, nelze dle žalobce – ve vztahu k obsahu uplatněných odvolacích námitek – považovat za přezkoumatelné odůvodnění.

Vyjádření žalovaného k žalobě

15. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. K žalobní námitce ohledně nedostatečného vymezení záměru ve výroku rozhodnutí žalovaný uvedl, že v prvoinstančním rozhodnutí je na str. 2 záměr popsán včetně přesného vymezení území pomocí výčtu pozemků. Žalobce dle žalovaného považuje za nedostatek, že nejsou uvedeny bližší parametry komunikací a inženýrských sítí, plocha záměru a architektonické řešení. Tyto údaje však nebyly dle žalovaného potřebné pro posouzení vlivu záměru na zvláště chráněné druhy a porovnání veřejných zájmů. Krajský úřad dle žalovaného v prvoinstančním rozhodnutí hodnotil záměr jako celek v jeho cílovém stavu, tedy nejen výstavbu komunikací a inženýrských sítí, ale i logicky navazující zástavbu obytnými domy. Hodnotil tedy celkový zábor celé rozvojové plochy (dle územního plánu o rozloze cca 6,8 ha), k tomuto cílovému stavu pak také stanovil podmínky (vymezení části plochy k ponechání dřevinné vegetace a vyloučení jejího oplocení, viz podmínka č. 1 prvoinstančního rozhodnutí). Komunikace a inženýrské sítě musí dle žalovaného následně žadatel umístit tak, aby tato podmínka byla splněna.
16. K žalobní námitce, že žadatel nedoložil hodnocení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK, což má být navíc v rozporu s platným územním plánem města Krupka, žalovaný uvedl, že územní plán města Krupka byl vydán v roce 2014. V roce 2017 došlo zákonem č. 123/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů k novelizaci § 67 ZOPK, který upravuje podmínky pro zpracování biologického hodnocení (hodnocení vlivu zásahu). Povinnost investora zpracovat biologické hodnocení je dána v případě zamýšleného uskutečnění závažného zásahu do zájmů chráněných ZOPK. Vzhledem k v lokalitě nalezeným a záměrem potenciálně dotčeným zvláště chráněným druhům žalovaný ve shodě s názorem krajského úřadu realizaci záměru nepovažuje za závažný zásah do zájmů ochrany přírody – blíže k jednotlivým druhům, jejich stavu a ohrožení viz strany 3 a 4 odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí.
17. K žalobní námitce, že v rozhodnutích obou správních orgánů není dostatečně odůvodněna existence jiného veřejného zájmu a jeho převaha nad zájmy ochrany přírody, žalovaný uvedl, že tato problematika je dostatečně odůvodněna na str. 4 prvoinstančního rozhodnutí. Základem pro existenci veřejného zájmu na realizaci záměru i na jeho umístění na danou konkrétní lokalitu je navržené funkční využití ploch podle územně plánovací dokumentace. Záměr je umístěn na vymezených plochách pro obytnou výstavbu. Při hodnocení významu souladu záměru s územně plánovací dokumentací pro doložení veřejného zájmu na realizaci záměru krajský úřad ve svém rozhodnutí vycházel z § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), podle něhož územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a společenství obyvatel území. Dle žalovaného tak pro obytnou výstavbu na plochách, určených k tomuto funkčnímu využití územním plánem, existuje na základě výše uvedeného předpoklad naplnění veřejného zájmu ekonomického a sociálního charakteru, a to veřejného zájmu na rozvoji daného území v souladu s územně plánovací dokumentací, v tomto případě s očekávatelnými sociálními přínosy (zajištění bydlení). Míra naplnění tohoto veřejného zájmu a jeho porovnání s kolidujícími zájmy ochrany přírody je pak posouzena ve správním řízení o povolení výjimky. V tomto případě je dle žalovaného dotčení zájmů ochrany přírody pouze mírné (dotčeny jsou pouze poměrně běžné a rozšířené druhy, jejichž populace nebudou dotčeny). Ke konstatování převahy

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

veřejného zájmu na realizaci záměru tedy dle žalovaného postačilo naplnění veřejného zájmu na rozvoji území v souladu s územním plánem a zajištění sociálního přínosu (zajištění bydlení) v rozsahu 54 bytových jednotek (v rodinných domech, řadových rodinných domech a v bytovém domě). K připomínce žalobce, že podle ustálené judikatury z územního plánu samotného nelze dovozovat veřejný zájem na povolení výjimky podle § 56 ZOPK, žalovaný uvedl, že postup krajského úřadu byl ve shodě s touto zásadou (judikaturou), když ve správním řízení byl posouzen dopad na konkrétně zjištěné a dotčené zvláště chráněné druhy a pro realizaci záměru byly stanoveny podmínky nad rámec obecných podmínek pro využití ploch dle územního plánu. Podmínkami rozhodnutí byla uložena opatření k minimalizaci úhynů jedinců, časové omezení pro realizaci záměru, kompenzační opatření – ponechání části území v současném stavu bez zásahu a vytvoření náhradních úkrytů. Stanovení dalších podmínek by dle žalovaného bylo neproporcionální vůči míře dotčení zájmů ochrany přírody, které je pouze mírné.

18. K žalobní námitce, že nebyly vypořádány všechny žalobcovy odvolací námitky, žalovaný uvedl, že žalobce používá stále stejné argumenty, jen mírně upravené, které byly již vypořádány jak v prvoinstančním rozhodnutí, tak i v rozhodnutí napadeném. K tomu žalovaný s odkazem na judikaturu poznamenal, že správní orgány ani soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení č. 1 a 2

19. Osoba zúčastněná na řízení město Krupka se vyjádřila, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. K žalobě samotné se nevyjádřila.
20. Osoba zúčastněná na řízení Stop tunelům, z.s., se rovněž vyjádřila, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Po věcné stránce se pak vyjádřila k výše zmiňovanému vyjádření žalovaného k žalobě.
21. Podle Stop tunelům, z.s., záměr není v napadeném rozhodnutí dostatečně vymezen už proto, že v rozhodnutí není jasně určena „*plocha remízu a přilehlé louky v severní části lokality o minimální výměře 0,4 ha*“ dle první podmínky rozhodnutí krajského úřadu, a není proto ani zřejmé, zda v úplnosti odpovídá „*ploše k zachování*“ dle Přílohy I *Biologického průzkumu území*. Při hrubém měření plochy k zachování (za pomoci aplikace mapy.cz) v rozsahu dle zákresu v *Biologickém průzkumu území* vychází Stop tunelům, z.s., výměra přibližně 0,8 až 0,9 ha. Podmínka prvostupňového rozhodnutí ovšem hovoří o 0,4 ha, leč nelze z něj zjistit nic bližšího, co by umístění a velikost plochy k zachování objasnilo. V tom je dle Stop tunelům, z.s., prvostupňové rozhodnutí neurčitě.
22. K tvrzení žalovaného v napadeném rozhodnutí, že nebylo nutné předložit biologické hodnocení dle § 67 ZOPK, protože předmětný záměr nepředstavuje závažný zásah do zájmů ochrany přírody, Stop tunelům, z.s., uvedl, že se jedná o ryze subjektivní argumentaci žalovaného bez opory ve spise (*Biologický průzkum území* vliv záměru na jednotlivé zvláště chráněné druhy nehodnotí). Tato argumentace naopak je v rozporu s tím, že *Biologický průzkum území* zároveň označuje úhrn vlivů záměru na zájmy ochrany přírody za potenciálně až neúnosný, a také v rozporu s tím, že požadavek Územního plánu města Krupka na pořízení biologického hodnocení dotčených ploch před jejich případným zastavěním vychází z odborných posouzení provedených v rámci hodnocení vlivu územního plánu na životní prostředí.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

23. Stop tunelům, z.s., konstatoval, že žalovaný obhájí tezi, že soulad záměru s územně plánovací dokumentací je dokladem existence veřejného zájmu na jeho realizaci, přičemž odkazuje na § 18 stavebního zákona. Přístup žalovaného považuje Stop tunelům, z.s., za nepřesvědčivý, k čemuž odkázal na argumentaci, kterou k této otázce předložil už ve svém odvolání ze dne 29. 12. 2022. Dále k odkazu žalovaného na § 18 stavebního zákona Stop tunelům, z.s., podotkl, že na úrovni územního plánu, jímž žalovaný argumentuje, je územní plánování činnost koncepční, činěná ve větším měřítku, a netýká se zpravidla konkrétních záměrů, k čemuž odkázal na vymezení územního plánu v § 43 stavebního zákona. Vlivy územního plánu na životní prostředí se dle Stop tunelům, z.s., posuzují v rámci vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, v souladu s § 19 odst. 2 stavebního zákona, kde se z pohledu zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů“) územní plán považuje za koncepci, jak je zřejmé už z nadpisu přílohy ke stavebnímu zákonu. Ze souladu záměru s územním plánem tedy dle Stop tunelům, z.s., nelze dovozovat, že na jeho realizaci je veřejný zájem ani že vlivy záměru na životní prostředí byly posouzeny v rámci pořizování územního plánu.
24. Stop tunelům, z.s., dále uvedl, že jeho odvolací námitku, že rozhodnutí krajského úřadu sice podstatným způsobem staví na tvrzení, že záměr je v souladu s územním plánem, avšak ve spise není žádný doklad o souladu záměru s územním plánem, žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal následovně: *„K tomuto MŽP dále konstatuje, že v řízení o povolení výjimky dle § 56 ZOPK se neprovádí podrobné vyhodnocení souladu záměru, jemuž byla výjimka povolena a všech dílčích podmínek, které územní plán stanoví. K takovému podrobnému hodnocení dochází až v navazujících řízeních dle stavebního zákona. Pro účely řízení o povolení výjimky úvaha krajského úřadu obsažená v napadeném rozhodnutí zcela postačuje.“* Takovou argumentaci žalovaného považuje Stop tunelům, z.s., za naprosto nepřijatelnou. Jestliže napadené rozhodnutí opírá jádro odůvodnění o údajný soulad záměru s územním plánem, z něhož dovozuje veřejný zájem na realizaci záměru, nelze dle Stop tunelům, z.s., akceptovat výklad žalovaného, že tuto stěžejní otázku postačí v řízení posoudit halabala, a tedy že zjišťovat stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správní řádu), by bylo nadbytečné.
25. Stop tunelům, z.s., konstatoval, že kdyby měl žalovaný k dispozici řádný odborný poklad, zjistil by, že k souladu záměru s funkčním využitím dotčených ploch dle územního plánu nepostačuje, aby pozemky spadaly do vhodně funkčně vymezených ploch, a navíc by zjistil, že dotčené pozemky nejsou beze zbytku vymezeny jako „smíšené obytné“. Žalovaný tak v důsledku odmítnutí řádně zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vycházel v podstatné věci z mylných východisek.
26. Stop tunelům, z.s., přiložil ke svému vyjádření dokument – územně plánovací informace (ÚPI) o podmínkách využití území, který dne 21. 4. 2023 vydal podle § 21 odst. 1 stavebního zákona Městský úřad Krupka, odbor územního plánování a stavebního řádu. Uvedená ÚPI byla součástí zjišťovacího řízení pro záměr *Krupka Nové Modlany – lokalita Prokopka* žadatele VOP REALITY s.r.o. na pozemkových parcelách číslo XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP a XR v katastrálním území X. Z této ÚPI je dle Stop tunelům, z.s., zřejmé, že část pozemků je skutečně funkčně vymezena jako smíšená obytná plocha, ovšem další pozemky jsou takto vymezeny jen ve své části, přičemž v jiné jsou vymezeny jako nezastavitelné zemědělské plochy, a ještě další pozemky jsou vymezeny jako produkční plochy, kde výstavba obytných budov není dovolena. Na smíšených obytných plochách se připouští mimo jiné „stavby a zařízení nezbytné dopravní a technické infrastruktury“. K posouzení souladu předloženého záměru, jehož podstatou jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

inženýrské sítě a komunikace, je tedy dle Stop tunelům, z.s., mimo jiné zapotřebí určit, zda se jedná o nezbytnou infrastrukturu. Bez znalosti podrobností záměru je tedy dle Stop tunelům, z.s., nemožné soulad s územním plánem řádně posoudit. Žalovaný tak přesto neodborně učinil a ze svého úsudku dále vycházel, čímž napadené rozhodnutí zatížil nejistotou a nepřezkoumatelností.

Vyjádření žadatele

27. Žadatel se jako osoba zúčastněná na řízení vyjádřil, že podaná žaloba je nedůvodná a napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. K žalobní námitce ohledně neurčitosti výroku prvostupňového rozhodnutí v důsledku nedostatečného vymezení předmětného záměru žadatel uvedl, že krajský úřad ve výroku rozhodnutí odkázal na předmětný záměr, který označil názvem, a dále na podklady, mj. *Biologický průzkum území*. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí lze zjistit účel záměru a jednotlivé pozemky, na nichž má být záměr umístěn. Tyto informace dle žadatele naprosto dostatečně vymezují předmět řízení, škodlivý (zamýšlený) zásah a činnost, k níž se výjimka uděluje. Rovněž celková plocha záměru je dostatečně specifikována pomocí parcelních čísel pozemků a zákresů na stranách 6 a 19 *Biologického průzkumu území*. Žadatel je přesvědčen, že pokud by mělo být hodnocení správního orgánu již v řízení o povolení výjimky založeno na detailních stavebně technických parametrech záměru, stanovil by zákonodárce povinnost připojit k žádosti odpovídající podklady, např. projektovou dokumentaci záměru, jako to učinil v případě řízení vedených dle stavebního zákona. Takovou povinnost však v případě řízení dle § 56 ZOPK právní předpisy žadateli neukládají. Krajský úřad dle žadatele ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí označil podklady, z nichž vycházel (žádost a *Biologický průzkum území*), a v nichž je záměr vymezen dostatečně vzhledem k účelu, kvůli němuž je řízení vedeno. Nadto dle žadatele spisová dokumentace není v daném případě natolik obsáhlá, aby ztěžovala či snad dokonce zcela vylučovala možnost seznámit se s podklady, a tedy i se záměrem, který je v nich specifikován a k němuž byla výjimka udělena.
28. K žalobou zmiňovanému prolomení zákonné ochrany živočichů v důsledku udělené výjimky žadatel uvedl, že rozhodnutí krajského úřadu sice prolamuje zákonnou ochranu zvláště chráněných druhů živočichů, nejde však o rozhodnutí, jímž se realizace inženýrských sítí a komunikací bezprostředně povoluje. Jejich realizace bude totiž povolena až v pozdějším řízení dle stavebního zákona na základě projektové dokumentace, ve které již bude záměr vymezen zcela detailně. Orgán ochrany přírody bude v řízení dle stavebního zákona dotčeným orgánem a bude tedy mít možnost ověřit, zda záměr, k němuž byla výjimka dle § 56 ZOPK udělena, odpovídá záměru, o němž stavební úřad rozhoduje.
29. K žalobní námitce ohledně absence hodnocení vlivu zásahu podle § 67 ZOPK žadatel uvedl, že Ing. et Ing. Pavel C. Jaroš, Ph.D., je podle § 45i odst. 3 ZOPK autorizovanou osobou k provádění hodnocení vlivu závažných zásahů podle § 67 ZOPK, tedy i k vytvoření podkladu, jehož absenci žalobce namítl. Přitom to byl právě Ing. et Ing. Pavel C. Jaroš, Ph.D., kdo vypracoval biologický průzkum, na jehož základě správní orgány výjimku povolily. Účelem povinnosti, stanovené v § 67 odst. 1 ZOPK, je dle žadatele opatřit objektivní odborný podklad, v němž autorizovaná osoba zhodnotí vliv zamýšleného zásahu na chráněné zájmy, v daném případě zájmy na ochraně zvláště chráněných druhů živočichů. Takový objektivní odborný podklad v daném případě opatřen byl, a to právě v podobě biologického průzkumu z října roku 2021. Z hlediska obsahového tak žadatel zajistil zmíněným podkladem přesně to, co po něm právní úprava vyžaduje, neboť nechal vliv svého záměru odborně posoudit nezávislým odborníkem. Žalobcem namítané (spíše formální) nedostatky biologického průzkumu na tom nic nemění.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

30. K žalobní námitce ohledně absence konkrétních skutečností a úvah v rozhodnutích správních orgánů ohledně veřejného zájmu na povolení výjimky žadatel uvedl, že je v rozhodnutích správních orgánů obsaženo vše, co je pro posouzení podmínky existence veřejného zájmu dle § 56 ZOPK podstatné. I kdyby snad byly úvahy správních orgánů písemně vyjádřeny pouze stručně, důvody pro existenci veřejného zájmu jsou dle žadatele v jejich rozhodnutích přezkoumatelně vyjádřeny. Napadené rozhodnutí je souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2017, č. j. 2 As 83/2017-53, podle něhož představuje územní plán vyjádření veřejného zájmu na určitém uspořádání vztahů v území a jako takový zahrnuje rovněž veřejný zájem na ochraně přírody, což je vyjádřeno např. limitací určitých staveb, jejich počtu apod. Zastupitelstvo města Krupka výstavbu plánovanou žadatelem v územním plánu připustilo, a to i při vědomí možné kolize této výstavby s veřejným zájmem na ochraně přírody (zvláště chráněných druhů živočichů). Žadatel nyní postupně plní předpoklady pro povolení výstavby plynoucí jak z územního plánu, tak i z právních předpisů. Zajištění bydlení, rozvoj území, demografický rozvoj a hospodářský rozvoj zmiňované správními orgány v jejich rozhodnutích spolu se zájmem na tom, aby daná lokalita byla využita způsobem, který územní plán stanoví, pak dle žadatele představují důvody pro existenci veřejného zájmu na realizaci předmětného záměru.
31. K žalobní námitce ohledně nevypořádání některých odvolacích námitek žadatel uvedl, že není povinností odvolacího správního orgánu vypořádat se s každou jednotlivou dílčí námitkou. Žalovaný se vypořádal se smyslem odvolací argumentace a jeho právní názor, proč považuje odvolací námitky za nedůvodné a rozhodnutí krajského úřadu za zákonné, je dle žadatele v napadeném rozhodnutí dostatečně vyjádřen. Žadatel považuje nevypořádané odvolací námitky za nedůvodné. Žalobce v odvolání uváděl, že *„lze logicky dovodit, že zastavění louky jako životního a potravního prostoru pro posuzované zvláště chráněné druhy plazů (tj. zmije obecné, ještěrky živorodé a slepýše křehkého) povede k zániku místní populace plazů. Z tohoto důvodu je nesprávný (nelogický) závěr krajského úřadu, že v případě většiny řešených druhů lze předpokládat zachování vhodných životních podmínek do budoucna a udržení jejich výskytu v lokalitě a jejím okolí.“* Dle názoru žadatele není možné tomuto tvrzení žalobce přisvědčit, neboť přesně k opačnému závěru dospěl ve svém *Biologickém průzkumu území* zpracovatel. V případě všech tří druhů lze totiž zásah do ochrany druhu eliminovat úpravou vymezení záměru (str. 15 *Biologického průzkumu území*), což žadatel akceptoval.
32. Žalobce dle žadatele označil v odvolání jako nepodloženou úvahu krajského úřadu, že ještěrka a slepýš i po realizaci záměru a výstavbě celého obytného souboru naleznou vhodné biotopy na okrajových plochách a částečně i v zahradách s tím, že dle žalobce ve správním spisu není žádný podklad, který by ukazoval, kde budou zastavěné plochy a kde naopak budou okrajové plochy či zahrady, jak budou velké atd. Dle žadatele se tvrzení krajského úřadu týká 1) obecně známé skutečnosti, že druhy ještěrka živorodá a slepýš křehký se mohou vyskytovat právě i v zahradách a okrajových částech zastavěného území, a 2) skutečnosti, která je ve spisu dostatečně doložena, že záměr žadatele bude zahrnovat zahrady a v severní (tj. okrajové) části se bude nacházet nedotčené (nezastavěné) území. Přesná znalost polohy a rozlohy zastavěných ploch, okrajových ploch a zahrad tak nebyla k tomuto závěru krajského úřadu potřebná.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

33. Podáním ze dne 25. 8. 2023 učinil žalobce repliku k vyjádření žalovaného, ve které uvedl, že v dokumentu *Biologický průzkum území* (strana 19) není zobrazen předmětný záměr, nýbrž jen dotčené území, ve kterém má být záměr umístěn. V takovém případě lze provést hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody jen na úrovni, která odpovídá návrhu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

územního plánu, tj. jen na úrovni SEA, jež hodnotí vlivy obecných koncepcí, ale není způsobilá hodnotit vlivy konkrétních záměrů.

34. K tvrzení žalovaného, že nevyžadoval hodnocení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK, protože se nejedná o závažný zásah ve smyslu uvedeného ustanovení, žalobce uvedl, že tuto argumentaci žalovaný poprvé uvádí až ve vyjádření k žalobě, přestože žalobce argumentoval v odvolání právě tím, že nebylo žadatelem doloženo hodnocení vlivu zásahu, ačkoli se jedná o závažný zásah. Tato odvolací námitka však prakticky nebyla vypořádána. Za tohoto stavu, kdy v napadeném rozhodnutí chybí jakékoli přezkoumatelné správní úvahy žalovaného o tom, že nejde o závažný zásah ve smyslu § 67 ZOPK, dle žalobce soud nemůže sám vykládat tento neurčitý odborný právní pojem a nahrazovat chybějící odbornou úvahu žalovaného i krajského úřadu. Z uvedených důvodů je dle žalobce napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, což žalobce již namítal v žalobě.

Ústní jednání soudu

35. Při soudním jednání konaném dne 17. 10. 2023 právní zástupce žalobce přednesl žalobu, přičemž zopakoval stejnou argumentaci, která byla uvedena v žalobě. Zdůraznil, že Územní plán města Krupka vyžadoval provedení hodnocení vlivu zásahu (biologické hodnocení) dle § 67 ZOPK, které však nebylo provedeno, jelikož zpracovaný *Biologický průzkum území* zjevně nesplňuje náležitosti hodnocení vlivu zásahu dle platné právní úpravy.
36. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání odkázal na písemné vyjádření k žalobě a uvedl, že souhlasí se žalobcem, že hodnocení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK nebylo ve správním řízení předloženo. Doložen byl pouze *Biologický průzkum území*, který však nesplňuje náležitosti dle vyhlášky č. 142/2018 Sb, o náležitostech posouzení vlivu záměru a koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a o náležitostech hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny (dále jen „vyhláška č. 142/2018 Sb.“). Žalovaný neměl potřebu vyžadovat od žadatele hodnocení vlivu zásahu s ohledem na výsledek *Biologického průzkumu území*, dle kterého se po úpravě záměru a přijetí kompenzačních opatření jednalo o záměr, jehož zásah do zájmů ochrany přírody nebyl závažný, a proto k němu nebylo třeba dokládat hodnocení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK.
37. Pověřená členka žalobce se vyjádřila k intenzitě zásahu předmětného záměru do populace plazů. Zdůraznila, že výskyty jednotlivých druhů plazů jsou v Krupce a okolí sporadické. Nesouhlasila se závěrem žalovaného, že populace plazů jsou v dané oblasti stabilizované. Upozornila, že různými záměry dochází k fragmentaci krajiny, při které dochází ke zmenšení životního prostoru pro živočichy. V důsledku toho pak nastává boj o potravu, sexuální partnery i prostor, přičemž jedinci se musí křížit mezi sebou, čímž dochází k degeneraci populace. Pokud bude realizován předmětný záměr, dojde ke zmíněné fragmentaci krajiny, plazi budou přejížděni na silnicích a zmije budou jakožto neoblíbený živočich vybíjeny lidmi.
38. Soud provedl důkazy navržené žalobcem, a to původním Územním plánem města Krupka z roku 2014 – stranami 1 (záhlaví územního plánu) a 76 (Výsledky hodnocení vlivů na životní prostředí – podmínky z hlediska ochrany flóry a fauny), Územním plánem města Krupka ve znění změny 1a z dubna 2022 – stranami 1 a 2 (záhlaví územního plánu), stranou 5 týkající se urbanistické koncepce, stranami 22 a 23, kde se nachází kapitola E.3 *Ochrana přírody a krajiny*, Koordinační výkres jih s plochami N1a a N3a.
39. Dále soud provedl důkaz žalobcem předloženou kopií části publikace autorů CÍLEK, V., LOŽEK, V. a kol.: *Obraz krajiny. Pohled ze středních Čech*. Praha. Dokořán, 2011, strany 52-

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

54 a 237-244, obsahující kapitoly *Urbanizace a neokolonizace krajiny* a *Suburbanizace jako největší problém současné krajiny*.

40. Pověřená členka žalobce předložila při soudním jednání písemné materiály získané od Agentury ochrany přírody a krajiny ohledně výskytu ještěrky živorodé, slepýše křehkého a zmije obecné, kterými zpochybňovala hojnost výskytu jednotlivých druhů plazů v Krupce a okolí. Tyto listiny byly předloženy dle vyjádření právního zástupce žalobce jen pro dokreslení situace, nebylo požadováno ani navrhováno, aby s uvedenými listinami byl proveden důkaz. Soud je proto jen založil do spisu.
41. Soud při jednání zamítl pro nadbytečnost návrh Stop tunelům, z.s., na provedení důkazu listinou, a to *Územně plánovací informace o podmínkách využití území* (ÚPI), kterou vydal dne 21. 4. 2023 Městský úřad Krupka.

Posouzení věci soudem

42. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
43. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a proběhlém ústním jednání spojeném s dokazováním, soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
44. Vypořádání žalobních námitek prováděl soud pro přehlednost v zásadě postupně v rámci jednotlivých okruhů námitek, jak byly postupně uplatněny v žalobě, když je zřejmé, že žalovaný a osoby zúčastněné na řízení se ve svých vyjádřeních rovněž přidrželi struktury žalobních bodů v žalobě.
45. Na tomto místě považuje soud za účelné vyjasnit postavení osob zúčastněných na řízení, přičemž poukazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, ve kterém se uvádí: „V soudním řízení správním je to žalobce (navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy), kdo vymezuje žalobními body (podstatnými důvody uvedenými v žalobě) „program“ projednání věci soudem. Určuje podstatné otázky, kterými se soud při posuzování důvodnosti žaloby musí zabývat. (...) Ačkoli u osoby zúčastněné na řízení je nutné vycházet z toho, že se v soudním řízení správním jedná (také) o „její“ spor, není to ona, kdo určuje „program“ soudního projednávání žaloby. Může předmět sporu stanovený žalobcem komentovat, podporovat jeho důvody nebo naopak vyvracet důvodnost žalobcem uplatněných námitek po stránce skutkové i právní a na relevantní důvody jí uplatněné musí soud v odůvodnění svého rozhodnutí přiměřeně reagovat. Pokud soud podstatné námitky uplatněné v žalobě náležitě posoudí a vypořádá v odůvodnění, zpravidla tím rovněž (alespoň implicitně) odpoví na argumenty uplatněné osobou zúčastněnou na řízení.“ Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 As 11/2003-164, plyne závěr, že osoba zúčastněná na řízení má právo podat vyjádření k žalobě, avšak svým vyjádřením se nemůže domáhat projednání vlastních žalobních námitek uplatněných nad rámec žalobních námitek.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soud proto hodnotil námitky osob zúčastněných na řízení ve výše naznačeném smyslu, což bude vysvětleno v případě konkrétních námitek níže.

46. K žalobní námitce ohledně nepřezkoumatelnosti (ev. nicotnosti) napadeného rozhodnutí (včetně prvostupňového rozhodnutí) kvůli nedostatečnému vymezení předmětného záměru ve výroku a odůvodnění obou rozhodnutí soud uvádí, že k posouzení této námitky je nezbytné v první řadě upřesnit povahu řízení o výjimce dle § 56 ZOPK. V řízení o výjimce správní orgán nerozhoduje o konkrétních podmínkách pro umístění stavby. Až v územním rozhodnutí se s konečnou platností stanoví mj. stavební pozemek, na němž má být stavba umístěna, jakož i podmínky pro umístění stavby na něm včetně požadavků na ochranu životního prostředí, přičemž dotčeným orgánem je orgán ochrany přírody. Má-li být stavba umístěna v místě s výskytem zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, musí povolení výjimky podle § 56 ZOPK předcházet umístění stavby, o němž se rozhoduje později. Rozhodnutí o výjimce pouze stanoví obecné podmínky, za kterých umožňuje zasáhnout do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů. V tomto řízení nejsou žadatel ani správní orgány povinni stanovovat konkrétní stavební řešení. Konkrétní řešení stavby musí splňovat podmínky stanovené v rozhodnutí o udělení výjimky, nikoliv naopak. Právě územní řízení je procesem, ve kterém se posuzuje, zda je možné navrhovanou stavbu daného typu i s jejími vlivy na okolí umístit do daného území, a také, zda je stavba v souladu s územně plánovací dokumentací. Ovšem v územním řízení se neposuzuje konkrétní způsob provedení stavby, o tom se jedná až ve stavebním řízení. Výše uvedené postupy vyplývají z judikatury Nejvyššího správního soudu, přičemž soud odkazuje například na rozsudek ze dne 4. 4. 2019, č. j. 7 As 400/2018-105, ve kterém Nejvyšší správní soud mimo jiné uvedl: *„Rozhodnutí o povolení výjimky nemá vymezovat územní rozsah dotčeného území stejně podrobně jako rozhodnutí o umístění stavby, prostorové omezení výjimky je třeba dovodit z kontextu celého rozhodnutí o jejím povolení. (...) Rozsah území dotčeného výjimkami je tedy přirozeně determinován polohovým určením tohoto stavebního záměru. Již ze samotného smyslu a účelu zákona o ochraně přírody a krajiny přitom vyplývá, že výjimka může být uplatněna pouze v rozsahu nezbytném pro vlastní realizaci dané stavby.“*
47. Soud se ztotožňuje s citovaným judikátem a v poměrech projednávané věci konstatuje, že v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí je na straně 2 záměr popsán, včetně přesného vymezení území pomocí výčtu pozemků, když je uvedeno: *„Výjimka má být udělena pro realizaci záměru ‚Krupka – Nové Modlany, inženýrské sítě a komunikace lokalita Prokopka‘ na pozemcích v k. ú. X p.p.č. XF, XK, XJ, XI, XG, XH, XE, XA, XB, XC, XD, XO, XM, XL a XP, v k.ú. X p.p.č. XS, XT, XU. Záměrem je příprava území – výstavba inženýrských sítí a komunikací - pro výstavbu 35 ks solitérních RD, 13 ks řadových RD, 1 objektu bytového domu s 6 bytovými jednotkami a 20 ks řadových garáží. Rozvojová lokalita bude zásobována pitnou vodou z veřejného vodovodu a bude odkanalizována do splaškové kanalizace. Dešťové vody ze zpevněných ploch budou svedeny do vsakovacích rýh a drenážního potrubí.“* Předmětný záměr je svým názvem *„Krupka – Nové Modlany, inženýrské sítě a komunikace lokalita Prokopka“* označen ve výroku prvostupňového rozhodnutí, kde je rovněž i odkaz na *Biologický průzkum území*. Umístění záměru je dále patrné ze zmíněného podkladu *Biologický průzkum území*, kde na straně 19 je zakreslené řešení území v ortofotomapě s vyznačením hranic pozemků.
48. Technické podrobnosti ohledně vodovodního řádu a kanalizace jsou uvedeny na straně 2 žádosti, kde se uvádí: *„Pro potřebu pitné i vnější požární vody bude jako podmiňující investice provedeno zkapacitnění stávajícího vodovodního řádu PVC 90 na PVC 160 v délce 137 m, tento řád vede podél hranice území s ulicí Prokopskou na pozemcích investora i na pozemcích jiných vlastníků. Na tento zkapacitněný řád se v zastavovaném území napojí nová větvená soustava*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vodovodních řadů o celkové délce 879 m s ukončením hydranty pro odkalení a zajištění vnější požární vody. Na stávající gravitační stoku splaškové kanalizace v území B 800 budou napojeny nové gravitační řady ŽB 300 s délkou 402 m směřující ze severní strany území, řady směřující z jižní strany budou provedeny jako tlakové z HDPE 80 o celkové délce 299,50 m. Veškeré nové stoky budou umístěné na pozemcích investora.“ Technické podrobnosti ohledně plánovaných komunikací jsou uvedeny rovněž na straně 2 žádosti, kde se uvádí: „Poloha a směrové určení komunikací je vymezeno architektonickým návrhem členění pozemků, který byl limitován stávajícím vedením VTL plynu a stoky splaškové kanalizace. Budoucí uliční prostor, jehož součástí bude komunikace, je široký 8,0 m. Nové místní komunikace jsou navrženy dle TP 103 Obytná zóna, jako obousměrné a jednosměrné, s šířkou dopravního prostoru 3,50 m s asfaltobetonovým povrchem, výhybnami a podélným stáním osobních vozidel s krytem ze zatravněovací dlažby. Komunikace navrhujeme provést bez ohrub. Křížení jednotlivých větví bude s nájezdovými vnitřními oblouky o poloměru min. 7,00 m, v ose komunikace bude potom poloměr oblouku 8,750 m. Na začátku, v křížení jednotlivých větví a na konci obytné zóny budou provedeny dlouhé zpomalovací prahy ze zámkové dlažby délky 6,00 m. Podél nových komunikací se provedou veřejná parkovací místa v počtu 17 ks. Chodníky pro pěší se samostatně nenavrhují. Uliční prostor mezi hranou komunikací, resp. stáním pro vozidla a oplocením bude oset travou.“ Dle názoru soudu zmiňované technické parametry inženýrských sítí a komunikací umožňovaly správním orgánům učinit si představu o charakteru záměru a jeho parametrech.

49. Dle žalobce nelze ze žádosti o udělení výjimky ani z *Biologického průzkumu území* (ani z jiného podkladu pro rozhodnutí) zjistit, kde mají být vodovody, kanalizace, komunikace, křižovatky a parkovací stání umístěny a jaké má být jejich rozložení v ploše (tzn. kudy mají vlastně vést). V tomto směru souhlasí soud se žalovaným, že zmíněné bližší podrobnosti záměru nebyly potřebné pro posouzení vlivu záměru na zvláště chráněné druhy a porovnání veřejných zájmů. Krajský úřad v prvoinstančním rozhodnutí hodnotil záměr jako celek v jeho cílovém stavu, tedy nejen samotnou výstavbu komunikací a inženýrských sítí, ale i navazující zástavbu obytnými domy, byť předmětný záměr, ke kterému byla udělena výjimka, se týká pouze výstavby inženýrských sítí a komunikací, zatímco domy jsou součástí až navazujícího záměru. Tento postup krajského úřadu se jeví logický a správný, neboť je vhodné přihlížet při povolování výjimky pro výstavbu inženýrských sítí a komunikací k dalšímu očekávanému vývoji v daném území. Stejným způsobem byl předmětný záměr hodnocen v *Biologickém průzkumu území*. Krajský úřad tedy hodnotil celkový zábor celé rozvojové plochy (dle územního plánu o rozloze cca 6,8 ha), k tomuto cílovému stavu pak také stanovil podmínky (vymezení části plochy k ponechání dřevinné vegetace a vyloučení jejího oplocení, viz podmínka č. 1 prvoinstančního rozhodnutí). Komunikace a inženýrské sítě musí následně žadatel umístit tak, aby tato podmínka byla splněna.
50. Pro rozhodnutí o povolení výjimky není dle názoru soudu třeba, aby orgán ochrany přírody znal přesnou polohu jednotlivých plánovaných komunikací, inženýrských sítí či dokonce domů, které ani nejsou součástí stávajícího záměru. Z podkladů ve správním spise je zřejmé, že se jedná de facto o výstavbu obytné zóny, ve které budou domy se zahradami a k tomu související dopravní a technická infrastruktura a inženýrské sítě. Soud konstatuje, že stavebník, aby zrealizoval svůj stavební záměr, bude muset ještě získat územní rozhodnutí a stavební povolení, přičemž tato rozhodnutí musí plně respektovat rozsah udělených výjimek a nemohou jej jakkoliv „přesáhnout“ (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2019, č. j. 6 As 299/2018-69, bod 30). Pokud by hypoteticky předmětný stavební záměr doznal změn ohledně umístění záměru na jiné území, než které je vymezeno v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, resp. v ortofotomapě v *Biologickém průzkumu* Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

území, tak by musel stavební úřad postupovat dle § 56 odst. 6 ZOPK a za podmínek stanovených ve zmíněném ustanovení by si musel vyžádat závazné stanovisko orgánu ochrany přírody (krajského úřadu) ohledně udělení výjimky dle § 56 ZOPK. Soud podotýká, že případná územní změna záměru je prakticky vyloučena, neboť předmětný záměr se má nacházet na plochách N1a a N3a Územního plánu města Krupka, přičemž je zjevné, že v tomto rozsahu byla výjimka posuzována jak krajským úřadem, tak následně žalovaným.

51. K připomínce Stop tunelům, z.s., že záměr není v napadeném rozhodnutí dostatečně vymezen už proto, že v prvostupňovém rozhodnutí není jasně určena „*plocha remízu a přilehlé louky v severní části lokality o minimální výměře 0,4 ha*“, ve vztahu k „*ploše k zachování*“ specifikované v Příloze I *Biologického průzkumu území*, kdy Stop tunelům, z.s., při hrubém měření plochy v aplikaci mapy.cz vyšla výměra plochy k zachování 0,8 až 0,9 ha, soud uvádí, že krajský úřad ve výroku prvostupňového rozhodnutí v podmínce č. 1 stanovil: „*Před zahájením prací bude na místě vytyčena plocha remízu a přilehlé louky v severní části lokality o minimální výměře 0,4 ha, tato plocha zůstane bez vegetačních a terénních úprav a nebude ani v budoucnu oplocena.*“ Prvostupňové rozhodnutí zároveň obsahuje ve výroku odkaz na *Biologický průzkum území*. Za popsané situace považuje soud výrok prvostupňového rozhodnutí za dostatečně určitý, když se v něm zmiňuje plocha remízu, která je v terénu zcela jednoznačně zjistitelná a odpovídá „*ploše k zachování*“ v *Biologickém průzkumu území*. Co se týče ve výroku prvostupňového rozhodnutí zmiňované přilehlé louky, její poloha vyplývá ze zákresu v Příloze I *Biologického průzkumu území*, a je tudíž rovněž snadno zjistitelná. K údajnému nesouladu výměr ploch soud uvádí, že Stop tunelům, z.s., žádný konkrétní výpočet plochy soudu nepředložil, a navíc krajský úřad uváděl výměru 0,4 ha jakožto minimální, kdy zjevně podstatná je poloha remízu v terénu a přilehlé louky v Příloze I *Biologického průzkumu území*. Uvedenou připomínku nepovažuje tudíž soud za důvodnou.
52. Soud nesouhlasí se žalobcem, že by bylo nezbytné uvádět do výroku rozhodnutí přesnou specifikaci pozemků či další údaje, když v souladu se zmíněnou judikaturou Nejvyššího správního soudu je plně dostačující specifikace záměru v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Prvostupňové i napadené rozhodnutí tedy nepovažuje soud z popsaných důvodů za neurčité, nepřezkoumatelné či dokonce nicotné. Soud proto nepřisvědčil dané žalobní námitce.
53. K žalobní námitce ohledně absence hodnocení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK soud uvádí, že mezi účastníky bylo v soudním řízení nesporné, že hodnocení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK nebylo ve správním řízení předloženo, přičemž zpracovaný *Biologický průzkum území* nesplňoval náležitosti hodnocení vlivu zásahu dle § 7 vyhlášky č. 142/ 2018 Sb.. Žalovaný dle svého vyjádření v replice a při soudním jednání nepovažoval hodnocení vlivu zásahu v dané věci za potřebné, protože se dle jeho názoru nejednalo o závažný zásah ve smyslu § 67 ZOPK, pročež nebylo třeba, aby hodnocení vlivu zásahu bylo ve správním řízení předloženo.
54. Na tomto místě považuje soud za účelné nastínit vývoj právní úpravy ohledně dané problematiky. ZOPK ve znění účinném do 31. 12 2017 upravoval v § 67 tzv. biologické hodnocení, které zahrnovalo přírodovědný průzkum dotčených pozemků a hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na rostliny a živočichy. S účinností od 1. 1. 2018 došlo k nahrazení institutu biologického hodnocení institutem posouzení vlivu zásahu. Vyhláška č. 395/1992 Sb. upravovala v § 18 náležitosti biologického hodnocení ve smyslu § 67 ZOPK, avšak jen do 31. 7. 2018. Dne 1. 8. 2018 nabyla účinnosti vyhláška č. 142/2018 Sb., která v § 7 stanovila náležitosti hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody, přičemž zároveň Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zrušila § 18 vyhlášky č. 395/1992 Sb. týkající se náležitostí biologického hodnocení. Nahrazení biologického hodnocení posouzením vlivu zásahu však není jen změnou terminologickou, ale došlo i k významnému rozšíření použitelnosti tohoto preventivního nástroje. Porovnáním původní a novelizované úpravy § 67 ZOPK a náležitostí hodnocení vlivu zásahu (biologického hodnocení) v obou prováděcích vyhláškách lze konstatovat, že při posuzování vlivu zásahu dle novelizovaného § 67 ZOPK již nejde jen o zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů, nýbrž že do posuzování vlivu zásahu jsou zároveň zahrnuty i obecné chráněné zájmy a územní chráněné zájmy. Posuzování vlivu záměru je tak náročnější a přísnější než dříve používané biologické hodnocení.

55. S výše nastíněnou změnou právní úpravy souvisí výkladový problém, kdy v některých případech orgány veřejné moci, soudy i účastníci řízení používají termín „*biologické hodnocení*“ i pro posouzení vlivu zásahu, které bylo provedeno až dle úpravy ZOPK novelizované s účinností od 1. 1. 2018. Dle názoru soudu však je třeba s ohledem na výše popsané rozdíly mezi oběma instituty rozlišovat pojmy *biologické hodnocení* a *posouzení vlivu zásahu*. Toto rozlišení však žalovaný důsledně nečinil, jak plyne z napadeného rozhodnutí i z vyjádření žalovaného k žalobě, což se negativně projevilo ve srozumitelnosti argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí, jak bude soudem hodnoceno níže.
56. Podle § 67 odst. 1 ZOPK platí, že „*ten, kdo v rámci výstavby nebo jiného užívání krajiny zamýšlí uskutečnit závažné zásahy, které by se mohly dotknout zájmů chráněných podle částí druhé, třetí a páté tohoto zákona (dále jen „investor“), je povinen předem zajistit na svůj náklad provedení hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na tyto chráněné zájmy. V případě pochybností o závažnosti zásahu a jeho rozsahu z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem může ten, kdo jej zamýšlí uskutečnit, požádat o stanovisko příslušný orgán ochrany přírody. Orgán ochrany přírody vydá odůvodněné stanovisko k závažnosti zásahu a rozsahu dotčených zájmů chráněných tímto zákonem do 30 dnů ode dne doručení žádosti. Součástí hodnocení podle věty první je návrh opatření k vyloučení nebo alespoň zmírnění negativního vlivu na obecně nebo zvláště chráněné části přírody, nebo návrh náhradních opatření. Náležitosti hodnocení stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.*“
57. Podle § 67 odst. 3 ZOPK platí, že „*hodnocení podle odstavce 1 je součástí žádosti o vydání povolení, souhlasu či závazného stanoviska podle tohoto zákona. Hodnocení investor předloží také v elektronické podobě.*“
58. V § 7 vyhlášky č. 142/2018 Sb. jsou stanoveny náležitosti hodnocení vlivu zásahu, přičemž jsou uváděny poměrně podrobně náležitosti v rámci jednotlivých kategorií, kterými jsou: údaje o zpracovateli hodnocení, údaje o zásahu, údaje o stavu přírody a krajiny v dotčeném území s uvedením použitých podkladů a zdrojů a hodnocení vlivu zásahu a jeho jednotlivých variant, jsou-li zpracovány. Jak už soud uvedl výše, mezi účastníky bylo nesporné, že ve správním řízení doložený *Biologický průzkum území* nesplňoval náležitosti dle zmíněné vyhlášky a nepředstavoval posouzení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK. Soud souhlasí s touto nespornou skutečností, přičemž z ní vycházel při dalším posouzení věci. Nicméně soud považoval za účelné vyjádřit se k žalobním námitkám týkajícím se obsahových nedostatků *Biologického průzkumu území*.
59. Dle žalobcovy argumentace je zásadním obsahovým nedostatkem *Biologického průzkumu území* absence bližšího vymezení zásahu. K tomu soud uvádí, že záměr (zásah) je popsán na straně 4 takto: „*Parcelace stávajících pozemků, výstavba IS a komunikací. Následně v dalších etapách výstavba RD.*“ Konkrétní vymezení řešeného území vyplývá z mapových podkladů na straně 5 a v Příloze I, kde je řešené území zakresleno. *Biologický průzkum území* obdobně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jako prvostupňové a napadené rozhodnutí neobsahuje co do vymezení záměru přesnou polohu jednotlivých komunikací, inženýrských sítí či domů, avšak je zřejmé, že zpracovatel vycházel z toho, že se jedná de facto o výstavbu obytné zóny, ve které budou v první fázi dle předmětného záměru postaveny stavby inženýrských sítí a komunikací a posléze domy dle navazujícího záměru (viz strany 4, 16 a 17).

60. Dle názoru soudu nebylo třeba, aby zpracovatel *Biologického průzkumu území* znal přesnou polohu jednotlivých komunikací, inženýrských sítí či domů, jelikož se jednalo o posouzení vlivu záměru jako celku a jeho jednotlivých fází na zájmy ochrany přírody, s čímž se zpracovatel vypořádal (viz strany 16 a 17 *Biologického průzkumu území*). Znalost přesného umístění jednotlivých rodinných domů, komunikací a inženýrských sítí by nemohla ovlivnit závěry zpracovatele, když je zřejmé, že zpracovatel počítal s tím, že se jedná o výstavbu rodinných domků se zahradami (viz strany 15 a 16 *Biologického průzkumu území*), přičemž předpokládal, že v zahradách by mohly nalézt útočiště některé chráněné druhy živočichů. Vzhledem k tomu, že chráněné druhy živočichů byly pozorovány zejména v oblasti lesního remízu vzrostlých dřevin v severní a severovýchodní části řešeného území a dále v části vlhčí louky severovýchodně od středu řešeného území, doporučil zpracovatel v zájmu minimalizace zásahu do chráněných zájmů vynechání těchto území ze záměru (viz strana 16 *Biologického průzkumu území*). Dle názoru soudu je třeba rovněž brát v úvahu již výše uvedené skutečnosti, že řízení o povolení výjimky v projednávané věci předcházelo územnímu řízení, ve kterém se teprve bude podrobněji řešit konkrétní umístění jednotlivých staveb. I z tohoto důvodu nelze požadovat po žadateli, aby již v řízení o udělení výjimky předkládal podrobné rozmístění jednotlivých inženýrských sítí, komunikací a dalších staveb. Chránění živočichové jsou v řešeném území dle *Biologického průzkumu území* rozmístěni nerovnoměrně, kdy většina z nich se nachází ve zmiňovaném lesním remízu. U zbylých živočichů pak vůbec není z *Biologického průzkumu území* zřejmé, a nelze to dle názoru soudu ani přesně zjistit, kde přesně se pohybují jednotliví chránění živočichové v řešeném území, když tito zřejmě migrují v rámci celého řešeného území. Z tohoto pohledu je zřejmé, že přesná znalost umístění jednotlivých staveb by nebyla pro zpracovatele *Biologického průzkumu území* jakkoli přínosná. Technické parametry staveb inženýrských sítí a komunikací jsou, s výjimkou jejich prostorového umístění, uvedeny na straně 2 žádosti. Bez zajímavosti není ani skutečnost, že sice v době konání biologického průzkumu podstatnou část řešeného území dle popisu v *Biologickém průzkumu území* tvořila louka, zatímco však v Příloze I *Biologického průzkumu území* se nachází snímek ortofotomapy, ze kterého je zřejmé, že podstatnou část řešeného území zabírá nikoli louka, nýbrž obdělané pole. Lze usuzovat, že snímek ortofotomapy nebyl aktuální, přičemž na podstatné části řešeného území se střídavě vyskytuje louka nebo obdělané pole v závislosti na konkrétním využití území v daném roce. Pozemky v řešeném území jsou ve vlastnictví žadatele a záleží na něm, jakým způsobem je využívá. Jedním z žalobcových argumentů v žalobě byla ztráta louky jakožto přirozeného biotopu pro řadu živočichů, což však s ohledem na výše uvedené skutečnosti je značně relativizováno v závislosti na budoucím využívání předmětných pozemků.
61. K žalobní námitce, že *Biologický průzkum území* je podle svého obsahu prakticky jen biologickým průzkumem a samotné hodnocení vlivu zásahu na stranách 14 až 16 je povrchní a neurčité, soud opakuje, že hodnocení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK nebylo provedeno, přičemž hodnocení obsažené v *Biologickém průzkumu území* nesplňuje náležitosti dle vyhlášky č. 142/2018 Sb., což ostatně bylo mezi účastníky nesporné.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

62. V této souvislosti soud uvádí k formální stránce *Biologického průzkumu území*, že na straně 4 je řádně identifikován zpracovatel Ing. et Ing. Pavel Cornelius Jaroš, Ph.D., jakožto autorizovaná osoba dle § 45i ZOPK, přičemž je připojeno kulaté razítko osvědčující svým textem, že zpracovatel je osobou autorizovanou k hodnocení podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb. S ohledem na chybějící náležitosti je však zřejmé (a mezi účastníky nesporné), že zpracovatel nevytvořil posouzení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK. Dle názvu dokumentu *Biologický průzkum území* lze usuzovat, že se jedná zejména o zachycení výsledků biologického průzkumu jakožto podkladu pro posouzení vlivu záměru. Pokud by se mělo jednat o biologické hodnocení dle právní úpravy účinné do 31. 12. 2017, lze předpokládat, že by tomu odpovídal název dokumentu, případně by to bylo zmíněno v dokumentu. Nicméně je zřejmé, že dokument obsahuje i určité hodnocení vlivu záměru (zásahu), byť nikoli s požadovanými náležitostmi. Svým obsahem se *Biologický průzkum území* tak spíše blíží biologickému hodnocení dle § 67 ZOPK ve znění účinném do 31. 12. 2017. Soud však nepovažoval za účelné dále se podrobněji věnovat popsáním skutečnostem, například tomu, zda *Biologický průzkum území* splňuje náležitosti dle vyhlášky č. 395/1992 Sb., neboť je to pro posouzení věci nadbytečné.
63. Žalobce ve své replice k vyjádření žalovaného, že nevyžadoval hodnocení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK, protože se nejedná o závažný zásah ve smyslu uvedeného ustanovení, uvedl, že tuto argumentaci žalovaný poprvé uvádí až ve vyjádření k žalobě, přestože žalobce argumentoval v odvolání právě tím, že nebylo žadatelem doloženo hodnocení vlivu zásahu, ačkoli se jedná o závažný zásah. Tato odvolací námitka však podle žalobce prakticky nebyla vypořádána. Soud se proto zabýval otázkou, zda hodnocení vlivu zásahu bylo nezbytné z hlediska § 67 ZOPK, dle kterého je hodnocení vlivu zásahu potřeba, jedná-li se o závažné zásahy, které by se mohly dotknout zájmů na ochraně přírody.
64. Soud konstatuje, že žalovaný na straně 3 napadeného rozhodnutí ve vztahu k hodnocení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK uvedl: „*Stanoví-li územní plán, že podmínkou využití plochy N1a je ověření výskytu zvláště chráněných druhů, zpracování biologického hodnocení dle § 67 ZOPK, a udělení výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněných organismů, pak žadatel uvedené požadavky územního plánu splnil. Nechal ověřit výskyt zvláště chráněných druhů, opatřil biologické hodnocení, a nakonec obdržel prostřednictvím napadeného rozhodnutí i požadovanou výjimku.*“ Soud podotýká, že žalovaným používaný pojem „*biologické hodnocení*“ odpovídá dříve platné úpravě § 67 ZOPK ve znění do 31. 12. 2017, dle které „*biologické hodnocení*“ zahrnovalo „*hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na rostliny a živočichy.*“ Na straně 4 napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že „*přiložený Biologický průzkum území zpracovaný Ing. et Ing. Pavlem C. Jarošem poskytuje dostatečný podklad pro vyhodnocení vlivu na závažné zvláště chráněné druhy pro účely předmětného řízení.*“ Z citovaných pasáží napadeného rozhodnutí není soudu zřejmé, zda žalovaný, když hovořil o tom, že žadatel opatřil biologické hodnocení, měl na mysli biologické hodnocení ve smyslu původní, či novelizované právní úpravy. Ve vyjádření k žalobě a zejména při soudním jednání již žalovaný zcela jasně uváděl, že posouzení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK nebylo ve správním řízení doloženo. Na straně 2 vyjádření k žalobě pak žalovaný zjevně používá pojem „*biologické hodnocení*“ pro posouzení vlivu zásahu dle novelizovaného § 67 ZOPK. S ohledem na popsané terminologické nepřesnosti se soudu jeví argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí ve vztahu k jeho vyjádření k žalobě jako rozporná či přinejmenším nedostatečně odůvodněná, neboť žalovaný ve vyjádření k žalobě pojmem „*biologické hodnocení*“ zjevně označoval posouzení vlivu zásahu, když uváděl, že biologické hodnocení nebylo ve správním řízení potřeba, zatímco v napadeném rozhodnutí uváděl, že žadatel opatřil biologické hodnocení. Soudu tak není zřejmé, jaký názor má žalovaný na předložený Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Biologický průzkum území, zda ho ve správním řízení považoval za biologické hodnocení provedené dle již neplatné právní úpravy, nebo zda došlo ke změně právního názoru žalovaného, který v soudním řízení začal tvrdit, že posouzení vlivu záměru nebylo doloženo, ačkoli takovou argumentaci v napadeném rozhodnutí neuvedl.

65. Soud si je vědom skutečnosti, že žalovaný zmiňoval biologické hodnocení v souvislosti s požadavkem Územního plánu města Krupka, dle kterého biologické hodnocení mělo být doloženo. Žalovaný bez bližšího vysvětlení v napadeném rozhodnutí uvedl, že žadatel opatřil biologické hodnocení, aniž by však bylo dle názoru soudu zřejmé, o jakém biologickém hodnocení dle které právní úpravy se žalovaný zmiňuje. Takové tvrzení ze strany žalovaného považuje soud za nesprávné a nedostatečné. Žalovaný měl zejména vzít v úvahu skutečnost, že v územním plánu je používán termín „*biologické hodnocení*“ dle právní úpravy ZOPK účinné do 31. 12. 2017, což je dáno tím, že územní plán byl pořízen v roce 2014. Změna územního plánu z dubna 2022 zjevně nereagovala na změnu právní úpravy a nadále ponechala v územním plánu institut „*biologické hodnocení*“, ačkoli tento institut byl nahrazen posouzením vlivu zásahu. Za této situace se soudu jeví jako obsolentní ustanovení Územního plánu města Krupka požadující doložení biologického hodnocení, neboť nelze v územním plánu vyžadovat předložení dle platné právní úpravy již neexistujícího dokumentu. S ohledem na výše popsanou odlišnost obou institutů (biologické hodnocení a posouzení vlivu zásahu) nelze ani dovodit, že by se v územním plánu stanovená povinnost předložit biologické hodnocení „transformovala“ do povinnosti předložit hodnocení vlivu zásahu.
66. Při posouzení, zda bylo třeba ve správním řízení předložit posouzení vlivu zásahu, je tudíž třeba vycházet výlučně z § 67 ZOPK. Žalobce ve vztahu k popsané problematice namítal, že žalovaný nereagoval na jeho odvolací námitku, že *Biologický průzkum území* nesplňuje právními předpisy stanovené náležitosti pro posouzení vlivu zásahu, a dále že žalovaný řádně nevysvětlil obsah neurčitěho právního pojmu „*závažný zásah*“, který je klíčový k posouzení potřebnosti hodnocení vlivu zásahu, neboť ve smyslu § 67 ZOPK pouze v případě závažného zásahu je třeba, aby žadatel předložil posouzení vlivu zásahu. Soud v doplnění odvolání žalobce (strana 3) ověřil, že tento skutečně namítal, že žadatel nedoložil posouzení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK, kdy argumentoval, že předložený *Biologický průzkum území* nemá zákonné náležitosti a že předmětný záměr má všechny znaky „*závažného zásahu*“ ve smyslu § 67 ZOPK. Na tuto odvolací námitku reagoval žalovaný na straně 5 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že z prvostupňového rozhodnutí a z *Biologického průzkumu území* plyne, že škodlivý zásah do ochrany zvláště chráněných druhů je pouze mírný. Dále žalovaný konstatoval, že míra tohoto zásahu a poškození populace zvláště chráněných druhů živočichů je malá, v případě většiny druhů budou zachovány vhodné životní podmínky a bude udržen jejich výskyt v lokalitě a okolí, přičemž závažnost zásahu je ještě zmírněna stanovenými kompenzačními a zmírňujícími opatřeními.
67. Soud k výše uvedené argumentaci žalovaného uvádí, že vypořádání předmětné odvolací námítky považuje za nedostatečné a nepřezkoumatelné. Popsaná argumentace žalovaného snad směřuje k tomu, že posouzení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK nebylo potřeba. Soud by však očekával, že takové důležité posouzení (nezbytnosti hodnocení vlivu zásahu) bude v napadeném rozhodnutí uvedeno explicitně a jednoznačně. Nelze se proto divit žalobci, který upozornil ve své replice, že argumentace žalovaného ve vyjádření k žalobě o nepotřebnosti hodnocení vlivu zásahu je pro něj nová. Pokud žalovaný měl za to, že hodnocení vlivu zásahu není potřeba, bylo nezbytné, aby na danou odvolací námitku spočívající v potřebnosti hodnocení vlivu zásahu z důvodu jeho závažnosti reagoval tak, že

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

by vysvětlil, z jakých důvodů považuje předmětný zásah za nikoli závažný ve smyslu § 67 ZOPK. Jednalo se o výklad neurčitěho právního pojmu „závažný zásah“, který není v právní úpravě definován, přičemž k výkladu daného neurčitěho právního pojmu je příslušný správní orgán, nikoli zpracovatel *Biologického průzkumu území*, a proto ani není dobře možné, aby žalovaný při posouzení závažnosti zásahu pouze odkázal na *Biologický průzkum území*, resp. z něj citoval závěr zpracovatele, že zásah do ochrany zvláště chráněných druhů nebude závažný. Soud souhlasí se žalobcem, že bylo třeba, aby žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal své úvahy ohledně závažnosti zásahu, například podle jakých kritérií žalovaný závažnost zásahu ve své praxi posuzuje, přičemž by měl vysvětlit s ohledem na konkrétní okolnosti posuzované věci, proč považuje předmětný zásah za nikoli závažný. Takto však žalovaný nepostupoval, když v napadeném rozhodnutí pouze nekonkrétně odkázal na prvostupňové rozhodnutí a *Biologický průzkum území*, dle kterých má být škodlivý zásah do ochrany zvláště chráněných druhů pouze mírný (malý).

68. Navíc soud nesouhlasí s argumentací žalovaného v napadeném rozhodnutí, že „závažnost zásahu je ještě zmírněna stanovenými kompenzačními a zmírňujícími opatřeními.“ Taková argumentace žalovaného navozuje dojem, že již před omezením záměru a přijatými kompenzačními opatřeními se jednalo o záměr představující nikoli závažný zásah, což je však v rozporu s *Biologickým průzkumem území* (strany 16 a 17), ze kterého plyne, že zpracovatel v daném případě vyloučil, že by šlo o závažný zásah dle § 67 ZOPK až v návaznosti na omezení rozsahu záměru a stanovená kompenzační opatření, která specifikoval. Nebýt omezení záměru a uvedených kompenzačních opatření, tak by se dle *Biologického průzkumu území* o závažný zásah zcela jistě jednalo.
69. Argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí o mírnosti zásahu vyplývající z *Biologického průzkumu území* nasvědčuje tomu, že zřejmě žalovaný posuzuje závažnost zásahu z hlediska dotčení zvláště chráněných rostlin a živočichů. Ve správním řízení předložený *Biologický průzkum území* však nemá stanovené náležitosti pro posouzení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK a vyhlášky č. 142/2018. Ze zmíněné právní úpravy pro posouzení vlivu zásahu plyne, že posouzení vlivu zásahu se provádí v případech závažných zásahů, z čehož je zřejmé, že nejdříve se musí provést posouzení, zda zásah je závažný, a poté při zjištění závažného zásahu bude třeba nechat zpracovat hodnocení vlivu zásahu dle § 67 ZOPK. Z toho je zřejmé, že posouzení závažnosti zásahu je nezávislé na následně vyhotovovaném posouzení vlivu zásahu, ve kterém se teprve posuzuje vliv na jednotlivé druhy chráněných rostlin a živočichů. Přesto však žalovaný při posouzení závažnosti zásahu vycházel z *Biologického průzkumu území*, a to z části, která se věnovala posuzování vlivu záměru na jednotlivé druhy chráněných živočichů. O to více se jeví soudu nezbytné, aby v napadeném rozhodnutí bylo žalovaným řádně vysvětleno, dle jakých kritérií žalovaný posuzoval závažnost zásahu a z jakých důvodů dospěl k závěru, že předmětný zásah není závažný. Takto však žalovaný nepostupoval, protože je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
70. Prosté konstatování žalovaného v napadeném rozhodnutí, že *Biologický průzkum území* považuje za dostatečný podklad pro rozhodnutí, nepovažuje soud za postačující tím spíš, že žalobce v odvolání zpochybňoval věcnou správnost *Biologického průzkumu území*. Za takové situace bylo třeba, aby žalovaný vysvětlil v napadeném rozhodnutí své úvahy, proč považuje zmíněný *Biologický průzkum území* za dostatečný podklad pro své rozhodnutí, což se nestalo.
71. Jak již soud naznačil výše, považuje dále za problematickou tu skutečnost, že napadené rozhodnutí se opírá prakticky zcela nekriticky o *Biologický průzkum území*, aniž by žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil povahu dokumentu ve vztahu k rozhodnutí o udělení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výjimky, a zejména aniž by se žalovaný řádně věnoval žalobcovým odvolacím námitkám, které směřovaly do věcné správnosti *Biologického průzkumu území*. Žalovaný v napadeném rozhodnutí prakticky jen uvedl, že zmíněný dokument považuje za dostatečný podklad pro své rozhodnutí.

72. Jedná se o nevypořádání odvolacích námitek v bodě 13 doplnění odvolání ve vztahu k *Biologickému průzkumu území*, kdy žalobce v odvolání uvedl, že „*hodnocení vlivů na str. 14-16 je povrchní a neurčité*“ a dále že „*metodika průzkumů, popsaná na str. 7-8, je primitivní a do značné míry neověřitelná. Ohledně bezobratlých a plazů je nedostatkem průzkumů to, že nebyly použity zemní úkryty, popřípadě odchytové pasti. Počty evidovaných zvláště chráněných druhů živočichů tak nelze považovat za spolehlivě zjištěné.*“ K uvedeným odvolacím námitkám soud uvádí, že námitky přímo zpochybňují správnost závěrů *Biologického průzkumu území* co do použitých metod průzkumu a s tím souvisejícího počtu záměrem dotčených chráněných živočichů. Jedná se o odbornou problematiku, ke které se měl vyjádřit žalovaný v napadeném rozhodnutí, což neučinil. Z pohledu soudu se jedná o námitku, která může mít vliv na relevanci výsledků počtu jedinců v populacích jednotlivých druhů živočichů (zejména plazů), a tím i vliv na skutečnost, jak závažný je zásah z hlediska počtu dotčených živočichů v dané lokalitě. V této souvislosti soud podotýká, že *Biologický průzkum území* neobsahuje v případě zmije obecné žádný údaj o předpokládaném počtu zmijí v dané lokalitě. Ohledně ještěrky živorodé zpracovatel na straně 15 *Biologického průzkumu území* píše, že byla zjišťována jednotlivě a že lze očekávat ovlivnění jednotlivých exemplářů předmětným záměrem. Z uvedeného popisu není soudu zřejmé, jaký je zpracovatelem předpokládaný počet ještěrek živorodých v dané lokalitě, zda je to jen několik kusů, které mají být dotčeny předmětným záměrem, nebo zda se jedná o větší počet ještěrek, které v dané lokalitě žijí, ale záměrem nebudou dotčeny například proto, že budou žít v remízu na severním okraji lokality. Dle *Metodického návodu k provádění biologického hodnocení*, vydaného žalovaným pod č. 9 ve Věstníku Ministerstva životního prostředí v červenci 2009, by výstupem biologického průzkumu „*měl být zejména odhad potenciálu lokality a zjištění, v jaké kvalitě a kvantitě (početnost, případně velikost populace) se zde druhy vyskytují a jaké typy stanovišť a rozlohy biotopů zde využívají.*“ Soud proto přisvědčuje žalobním námitkám o nedostacích *Biologického průzkumu území*, kdy populace jednotlivých druhů plazů nejsou ve zmíněném dokumentu řádně spočteny (odhadnuty), což bylo žalobcem namítáno již v odvolání. Soud uvádí zmíněný metodický návod jen pro ilustraci nedostatků *Biologického průzkumu území*, když výše dovodil, že se *Biologický průzkum území* svým obsahem spíše blíží biologickému hodnocení, které bylo vyžadováno dle právní úpravy účinné do 31. 12. 2017, které však nemůže nahradit posouzení vlivu zásahu dle stávající úpravy § 67 ZOPK kvůli rozdílnosti obou institutů. Nesoulad *Biologického průzkumu území* se zmíněným metodickým návodem nasvědčuje tomu, že *Biologický průzkum území* zahrnující i posouzení vlivu zásahu na chráněné rostliny a živočichy nebyl řádně proveden. Přesto však žalovaný na příslušnou odvolací námitku reagoval pouze tím, že *Biologický průzkum území* považuje za dostatečný podklad pro rozhodnutí. Takové odůvodnění žalovaného považuje soud za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
73. Soud přisvědčuje žalobci i v tom, že žalovaný vůbec nevypořádal jeho námitky uvedené v bodech 28 až 31 v doplnění odvolání. Jedná se o námitky, které se týkaly jednotlivých druhů plazů (zmije obecná, ještěrka živorodá a slepýš křehký), přičemž žalobce zpochybňoval závěry krajského úřadu, že populace plazů bude zachována. Žalobce argumentoval, že dojde k zániku populace zmije obecné. Dále namítal nepodloženost závěru krajského úřadu, že ještěrka a slepýš i po realizaci záměru a výstavbě celého obytného souboru naleznou vhodné biotopy na okrajových plochách a částečně i v zahradách. Žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rovněž namítal nesprávnost (nelogičnost) závěru krajského úřadu na str. 4 prvostupňového rozhodnutí, že „v případě většiny řešených druhů lze předpokládat zachování vhodných životních podmínek do budoucna a udržení jejich výskytu v lokalitě a jejím okolí.“ Soud shledal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí na tyto námitky nereagoval. Ve vyjádření k žalobě žalovaný s odkazem na judikaturu k nevypořádaným odvolacím námitkám poznamenal, že správní orgány ani soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Soud sice souhlasí s uvedeným názorem žalovaného podpořeným judikaturou, avšak dodává, že v tomto případě nelze hovořit o tom, že by žalovaný v napadeném rozhodnutí představil takovou ucelenou argumentaci, v jejímž světle by popsané explicitně nevypořádané odvolací námitky neobstály. V posuzované věci se totiž jedná o nepřezkoumatelné posouzení závažnosti zásahu a nevypořádání odborných věcných námitek vůči *Biologickému průzkumu území*, přičemž z argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí nelze dovodit, že by explicitně nevypořádané odvolací námitky byly vypořádány implicitně. Argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí je velmi stručná, přičemž závěr žalovaného, že *Biologický průzkum území* představuje dostatečný podklad pro rozhodnutí o výjimce, nelze považovat za dostačující implicitní vypořádání zbylých odvolacích námitek.

74. Soud nepovažoval za účelné, aby se s ohledem na zjištěnou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí věnoval dalším žalobním námitkám spočívajícím v absenci konkrétních úvah žalovaného ohledně veřejného zájmu na předmětném záměru. Stejně tak soud nepovažoval za účelné řešit žalobní námitky týkající se poměrování veřejného zájmu na ochraně přírody ve vztahu k zájmům na výstavbě a rozvoji společnosti. Popsané námitky totiž bezprostředně souvisí se závažností zásahu, která však nebyla žalovaným v napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vysvětlena. Závažnost zásahu je určující pro posouzení, v jakém rozsahu je dotčen veřejný zájem na ochraně přírody. Teprve v návaznosti na zjištěnou závažnost zásahu může soud posoudit, zda žalovaný v dostatečném rozsahu odůvodnil veřejný zájem na výstavbě ve vztahu k zájmu na ochraně přírody. Dle názoru soudu totiž požadavek na dostatečné odůvodnění veřejného zájmu na předmětném záměru do určité míry souvisí se závažností zásahu do zájmů ochrany přírody v dané lokalitě. Čím je zásah do zájmů ochrany přírody závažnější, tím více je třeba dbát na přesvědčivé a úplné odůvodnění veřejného zájmu na výstavbě a jeho poměření ve vztahu k zájmu na ochraně přírody.
75. V dalším řízení bude třeba, aby se žalovaný věnoval dosud řádně nevypořádaným odvolacím námitkám ohledně posouzení závažnosti zásahu a námitkám věcně zpochybňujícím *Biologický průzkum území*. Bude třeba, aby žalovaný řádně zkoumal závažnost zásahu, přičemž bude muset uvážit, jakou povahu má předložený *Biologický průzkum území*, zejména zda tento dokument ve stávající podobě může být dostatečným podkladem pro posouzení závažnosti zásahu, když na některé nedostatky upozornil žalobce v odvolání i soud výše. V této souvislosti soud připomíná, že zpracovatel upozornil na straně 17 *Biologického průzkumu území* na vhodnost jeho aktualizace po dvou až třech letech, přičemž dokument byl vyhotoven v říjnu 2021. Od doby vyhotovení *Biologického průzkumu území* tak uplynuly již dva roky. Bude na žalovaném, aby zvážil, zda s ohledem na nevypořádané odvolací námitky i soudem zjištěné vady *Biologického průzkumu území* je vhodné či vůbec možné z tohoto dokumentu nadále vycházet. Pokud by žalovaný v dalším řízení shledal, že se jedná o závažný zásah ve smyslu § 67 ZOPK, tak by pochopitelně bylo třeba zpracovat řádné hodnocení vlivu zásahu s náležitostmi dle vyhlášky č. 142/2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

76. S ohledem na výše popsanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil a současně věc v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku.
77. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 16 600 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 12 400 Kč za čtyři úkony právní služby zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, (dále jen „advokátní tarif“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby a repliky – § 11 odst. 1 písm. d); účast na soudním jednání – § 11 odst. 1 písm. g)] a z částky 1 200 Kč jako náhrady hotových výdajů zástupce [čtyři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu].
78. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyla soudem osobám zúčastněným na řízení uložena žádná povinnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. října 2023

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.